

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۱۰/۰۲

آصف بهاند

لنډۍ، د ثبوتلو ستونزه

۳۴۴مه برخه

لکه چی خا وړې مې په خوله شوې
د جانان کور نه د سندرو غېرراځینه

د کرن خان کافره غږه
تللی جانان رایاوي، تباہ دې کړمه

د پشکال په گرمۍ پوخ شي
څنگه دې وړانو دیوالو ته پرېښودمه

خدایه گنجی ځنیور نه کی
د فیسبوک پانې په عکسونو ډکوپنه

د لنډیو د دې برخې لپاره، دا نوې لنډۍ راټولې شوې دي:

جانانه زور نیکه دې مړ شه
چی فاتحي ته یې درخم، ودې وینمه

ما وربښلی یی لالیه
که له ما پېره مینه بل څوک درکوپنه

د سپینې خولې زکات دې راکه
پر پیغلو نجونو باندې فرض دي زکاتونه

غماز دې خپله غمازي کړي
چی ستا کرم وي، غماز څه کولای شینه

د زړه په زور مې خندا وکړه
یار مې غلط کړ، ترینه پټ مې کړل غمونه

بېلتونه بڼه سزا دې راکړه
یو ړنگ دېوال دی، بله زه ورناسته یمه

د پاڼو شمېره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څېر و لولئ

په تومت مشرمېره ياره
 په بنوخوانانو پسې تل وي تومتونه
 لکه چي څا وري مي په خوله شوي
 د جانان کور نه د سندرو غږ راځينه
 لالی دې خپله خوښه وکړي
 که بل څوک نه و، زه يې بيا په تمه يم
 زما ديدن ستا په قسمت و
 باد پرې باڼه شو، تيکری لاندې ولوېدنه
 د پشکال په گرمۍ پوخ شي
 څنگه دې وړانو ديوالو ته پرېښودمه
 ورځه - ورځه په کار مي نه يې
 پر سپين تېتر باندې دې نور کوي خوښه
 څه په اباد ښار کې، اباد يوو
 يودووته ياد يو، نورو واخيستل لاسونه
 جانان خو بيا خطايي وکړه
 ليونی شوی دی، په ما کبرکوينه
 خدايه گنجی ځنيور نه کی
 د فيسبوک پانې په عکسونو ډکوينه
 د تا په زړه به ما ته څه وی
 زه خو د خولې زاوې په ناز درنيمومه
 بېلتون له هر چاسره مل دی
 زه تنها نه يم چې گيلې ځنې کومه
 سبا به ستا ايمان معلوم شي
 پلار مي د سر سودا له بل سره کوينه
 وارخطا کېږمه لاليه
 زه دې ترڅنگه لکه غر ولاړه يم
 سترگې مي دوو نه څلور شوي
 له کلي تللي خلک ولي نه راځينه
 چې هرڅه شوي، له تا شوي
 د تناره د سر برغولی شي بېلتونه
 حجرې له ورکو نه خالي شوي
 ټول مسافر شول، په پردي وطن کې دينه

احوال لري، که خبردرکړم
 لالیه خان په لیونو حسابومه
 بېرته مې مه شیره نیمگری
 زه دې په تمه د لیدو راغلی یمه
 یا زلزله ده ځمکه خوځي
 یا به جانان سترگو ته رپ ورکړی وینه
 په انگریزي توپک مې وله
 مرگ مې روا ده، په ورکړې مین یمه
 دومره مې مهرته جانانه
 مرگ راپسي دی، بیا به وکړې ارمانونه
 په سترگو روغ درته بنکارېږم
 تر زړه مې تاو دي د سروینو څو ډنډونه
 پردي کورونه، دوزخونه
 مجبوره نجونی په کی عمر تېروینه
 راځه، راځه وطن ته راسه
 په غم ککړسي، پلار مې بل ته ورکوبه
 له یاره زړه صبرول گران دي
 پر دریابونو کرښې چا ایستلي دینه
 ودې لیدم چې تس مې درکړ
 ته مې مین کړې، زه کراره کیناستمه
 د جدایی اوله شپه ده
 ده درد گولی ورته په لپو - لپو خورمه
 د کرن خان کافره غږه
 تللی جانان رایاوې، تباہ دې کرمه
 له ما نه خپل غمونه هېر دي
 زه د جانان غمو په سر اخیستی یمه
 د کجاوې د غاړې گله
 پرون تازه وې، نن دې مړه دي ډنډرونه
 باران ورپېږي، شال پرسر کړه
 پیریان مې نیسي، چې لنډه دې ووينمه
 خبر مې واخله، کافر نه یم
 کال مې پوره شو چې رنځور درپسي یمه

څه کال تر کاله بدتري ده
چې کال تيرېږي، بدرنگېږي صورتونه

کلی دې ټول شاته ولاړ دی
لالیه بخت ته دې سوچونو وړې یمه

په نیمه شپه باندې را نه شي
بابا ټوخیږي، ابی نېغه ناسته وینه

څه لیوني وختونه تېر شول
په نیمه شپه به د جانان کلی ته تلمه

په نیمه شپه هسې رایاد شوی
هغه راغلی خوب مې بیا وتبیتدنه

د نیمې شپې راتگ دې ورک شه
سترگې مې پټې پټې کیږي، خوب راځینه

په نیمه شپه بیداره اوسه
د بزگر لوري پلار دې بیا اوبو ته ځینه

په نیمه شپه خلک ویده شي
پر ما میلمه شي د شیرین وطن غمونه

د خپل مین ټپوس دې وکړه
په لپو - لپو گولی خوري، درپسې مړینه

په نیمه شپه دیدن ته راشه
خلک ویده وي، ستوري نه وایي حالونه

بېگا دې نیمه خولگی راکړه
ژبه مې سوخي، غاښ مې ټول ورژېدنه

د نیمې شپې راتگ دې ورک شه
د نیمې شپې ورک شوي چا موندلي دینه

په نیمه شپه مې ازار وکه
تاته مې نه که، یاره خپل ځان غرقه ومه

په نیمه شپه دې سلگی وکړې
یاره ناروغ یې، که نیستي دې ژروینه

د چا په خیال خاطر کې نه یې
یوازي زه لیونی زړه درپسې خورمه

وعده دې وکړله، رانغلي
بېگا مې ټوله شپه نوکان خورلي دینه

ستو کنډوه، جگه سره
پر تا اوبنتي ورکي بيا کله راځينه
لالي به څوک په خبر پوه کړي
د لار ملگري يې په بنگو روږدي دینه
سترگي زما سترگو کې ځای که
سترگي مې ستا د سترگو ډیرې وړې دینه
جینی ولاړه په مانځه ده
پېرزو مې نه شي تور اوربل په خاورو ږدینه
په تورو سترگو مې رنده کړې
چې جانان نه شته، زه یې ولې تورو مه
خندا له تاسره بڼایېږي
ماته خو پروت کنډر وطن او ډېر غمونه
نور بیا

د لیکوال نورې لیکنې په لاندې لینک کې لوستلای شئ:

<http://afghan-german.com/tahLiLha/EditAutor.aspx?95>